

skal tages i Brug. Der er som sagt ogsaa den ubehagelige Side ved et saadant Ændringsforslag om Nedsættelse af det foreslaaede Antal Postbude, at vi ikke faa at vide, i hvilke Distrikter vi ikke behøve den Forøgelse, der er foreslaaet. Skulde Administrationen være i Stand til at indrette sig efter et saadant Ændringsforslag, maatte dette paavises. Hvis man vil give os carte blanche og sige, at vi maa flytte om med disse Postbude i Distrikterne, ikke alene fra 1ste April, men fra et hvilket som helst Tidspunkt, saa at de ere snart 8 Dage i et Distrikt og snart 8 Dage i et andet, kunde det maaske gøres, men det vilde ikke være hensynsfuldt mod Postbudene, hvis man vilde indrette deres Tjeneste paa den Maade. Det kan heller ikke være Udvalgets eller dets Flertals Mening.

Maa jeg sluttelig sige til det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen), at jeg naturligvis ikke endnu har haft Lejlighed til at faa det Forhold, han omtalte, oplyst. Det er muligt, at der kan blive en anden Ordning af Brevombæringen deroppe, der kan blive mere tilfredsstillende for Publikum uden at medføre væsentlig forøgede Udgifter; og saa er det en Selvfølge, at den skal blive gennemført. Men jeg kan i dette Øjeblik ikke sige noget som helst om, paa hvilken Maade eller med hvilke Bekostninger en saadan ny Ordning skal kunne gennemføres. Det skal imidlertid blive undersøgt, saa snart det i det hele er muligt for mig at faa de fornødne Oplysninger.

Ellinger: Det var en meget haard Dom, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fældede over Venstreministrene og ogsaa over Flertallet i dette Ting i den sidste halve Snes Aar. I Virkeligheden aandede hans Foredrag dyb Mistillid til den Administration, der har hersket. Han berørte forskellige Ting, hvorved Staten var kommen i store Udgifter, Righospitalet og dets store Drift, han talte om Postgaarden og Jernbanebygningen derude — alt sammen Foranstaltninger, som ere foreslaaede af Venstreministerierne, have været forelagte her og behandlere her, medens Venstre havde Flertal i Tinget. Og saa siger det ærede Medlem: Nu skulle vi dog prøve i Fremtiden, hvad det er, vi gaa med til! Det forekommer mig, at det ærede Medlem dømmer sig selv og sine Kolleger i den sidste halve Snes Aar for haardt, naar han mener, at de hidtil ikke have været rigtig paa det rene med, hvad det var, de gik med til. Det er, forekommer

det mig, at skyde langt over Maalet, naar det ærede Medlem taler om, at vi her i Landet komme ind paa at bygge Banegaarde, der ere Paladser, og at vi lide af Storhedsvanvid. Maa jeg i Anledning af denne Banegaard, hvortil der sigtedes, den paa Vesterbro, spørge, om nogen vil kalde den et Palads? Efter min Mening er den i arkitektonisk Henseende en saare tarvelig Bygning, der ved sin Overbygning ligefrem, om jeg saa maa sige, skriger af sin Fatigdom.

Det er utvivlsomt rigtigt, at der har været Mangel paa Samarbejde mellem Postvæsenet og Statsbanerne, men alt har dog været koncentreret oppe i Ministerierne, og det er virkelig Ministrenes Fejl, naar de ikke have sørget for at faa et saadant Samarbejde. Nu skulde man for øvrigt paa Forhaand tro, at dette var saa godt som muligt. Thi da vi skulde bygge det nye Posthus, var det saaledes, at medens det, saa vidt jeg ved, var den noget mishandlede Arkitekt Clemmensen, der i Virkeligheden havde gjort Forarbejderne, var det ganske nødvendigt, sagdes der, at det blev Professor Wenck, som har bygget Banestationen, der ogsaa skulde bygge Postgaarden. Dette fandt Billigelse her i Tinget, og da denne Postbygning, som jeg mente kom til at ligge paa et ganske vanvittigt Sted, var for i sin Tid, førte det daværende Udvalg meget indgaaende Forhandlinger med Administrationen, og erindrings jeg ret, vedtog det enstemmigt at anbefale os at gaa med til den Ordning, der fandt Sted. Nej, havde der været noget som helst Samarbejde, d. v. s. havde Ministrene, hvis Hverv det var at tænke paa, at vi foruden Banegaarden tillige skulde have et ordentligt Posthus, overvejet denne Sag i rette Tid, havde man, hvis Postgaarden skulde ligge der ude, kædet disse to Ting sammen. Der ligger den lave og efter min Mening arkitektonisk lidet heldige Jernbanebygning og kunde meget godt være bygget større, saaledes at den i sig kunde rumme den Del af Postvæsenet, som nødvendig maa ligge derude. Det har man forsømt, og saa maa man forekaste Ministrene, at de ikke have haft tilstrækkeligt Overblik. Andetsteds kan det ikke nytte at rette sine Anker — navnlig ikke imod de københavnske Borgere!

Det er det mærkelige, at det, det ærede Medlem fra Sæby nu tilsigter, er at straffe den københavnske Befolkning ved en sjældnere Postombæring for derved at vinde saa mange Penge ind, at vi kunne afholde den store Udgift, som den nye